UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Tertia, an liceat petere iudiciu[m] epi[scop]i alterius prouincie? Non: nisi in causa damnationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

Sed tu ponas caſum ſic. Epiſcopus aliquis ſolus ſcit aliquē in canonē incidiſſe. f debet eū corrigere priuate: ⁊ ſi incorrigibilis ſit, priuate vitabit eum, nō publice, ne ſit proditor criminis: vt extra de ſenten. excommuni. cum non ab homine. in princi. ſibi ad iniuriam ꝙ ei ſoli non creditur ſi dicat eum eſſe excōmunicatum: ⁊ quādiu nō cōmunicauerit ei, tādiu ab alijs epis non cōmunicetur ei.

f ¶ Sibi ſoli. Non tanꝗ deo: ne ſit contra de peni. diſtinc. vj. ſacerdos. ⁊. xj. q. j. quicunꝗ. contra. Sʒ illō nō tenet. ſic ergo dicto ſolius epiſcopi nō credit: nec etiā ſcripto niſi aſſit ſubſcriptio: vt ex̄ de teſti. cum a nobis. niſi hoc habeat cōſuetudo: vt extra de fi. inſtru. cū dilect⁹. nā literis ſuis credit quib⁹ ſignificat ſe aliquē excommunicaſſe: vt xj. q. iij. cure.

g ¶ Excōmunicato. i. quem dicit excommunicatum.

h ¶ Caueat. Ecce pena illius q̄ iniuſte vitat aliquē vel iudicat. ſic. ij. q. j. nemo.

Hic fuit caſus hn̄. q̄ cōprobat per decret. de ſen. excō. cū non ab hoie. ſʒ Gra. intellexit hoc ca. ſi tm̄. d excōicato nō p ſniam: vt. xj. q. iij. §. euidenter. i ſi. Archi.

a ¶ Proferat. accuſando publice.

b ¶ Indēnatus. Sic ordina literā: ille tamen indēnatus. i. non dānat⁹ in cōmunione oim permanebit.

c ¶ His. i. quātū ad eos q̄ nihil ſciūt de excōmunicatione illius vel de crimine ei⁹: vt extra de ſentē. excōmu. cum illorum.

d ¶ Ad tēpus. i. dū eſt in peccato.

e ¶ Iubeat. Iubere enim pōt prelatus aliquem vt abſtineat a ſua ꝓuata cōmunione: vel etiā a cōmunione ſacramētorū: quia in ſecreto poteſt ꝑcipere talia hominibus peccātib⁹. xxxiij. diſtinc. habuiſſe. tamen ꝑ ſententiā non pōt aliquis aliquē ſecreto ſeparare a participatione ſacramētorū, vl̄ etiā ſuſpēdere: poteſt etiā quis cum ſcit aliquem criminoſum, ſuo ꝑlato dicere vt ipſum corrigat: vt. xxij. q. v. hoc videtur. Uel expone: iubeatur, id eſt moneatur. ſic xxxj. q. j. hac ratione. ſecundum premiſſa patet ꝙ non obſtat. j. de conſecra. diſt. ij. non prohibeat. xciij. diſt. ſi inimicus. vij. q. j. ſcire. ⁊. xj. q. iij. quibus epiſcopi. vbi dicitur, quibus epiſcopi non communicant, nec nos communicare debemus. quia illa ca. de publice excommunicatis intelliguntur.

Iſtō aūt ca. loquit de tali delicto ꝓpter qō deliquēs incidit in canonē late ſētentie. al's eſſʒ. ʒ. ij. q. j. multi. qr oēs pctōres nō poſſum⁹ vitare: vt ibi dr ſm̄ Pe. Uel dic ꝙ loqt de eo quem eps̄ nulla manifeſta cā nec ordinario iudicio habito a cōione aliorū precipit ſeparari, ſm̄ L. q̄ ita no. in ꝑ di. ca. q̄ h⁹. Ar.

proferat[a]: ſed cum ipſo ad cōpūctionē ei⁹ ſecretē correctionib⁹ elaboret. Qʒ ſi forte correctus pertinacior fuerit: et ſe cōioni publice ingeſſerit: etiā ſi eps̄ in redarguēdo illū quē reū iudicat, in ꝓbatione deficiat: indēnat⁹[b] (licet his[c] q̄ nihil ſciuerūt, ſecedere ad tēp⁹[d] pro perſone maioris authoritate iubeat[e]) ille tamē quādiu nihil ꝓbare poteſt, in communione oim preterꝗ ei⁹ q̄ eum reū iudicat permanebit.

Itē ex concilio Aphricano.

¶ De epo qui ſibi ſoli dicit aliquē crimē ſuū fuiſſe ꝯfeſſum.

Placuit vt ſiqn̄ eps̄ dicit aliquē ſibi ſoli[f] proprīū crimē fuiſſe ꝯfeſſum, atꝗ ille neget: nō putet ad iniuriā ſuā eps̄ pertinere ꝙ illi ſoli nō credit: ⁊ ſi ſcrupulo ꝓprie conſciētie ſe dicit negāti nolle cōmunicare, quādiu excōmunicato[g] non cōicauerit ſu⁹ eps̄, tādiu eidē epo ab alijs nō cōmunicet epis: vt magis caueat[h] eps̄ ne dicat in quēꝗ qō alijs documētis cōuincere nō pōt.

Placuit. ¶ Caſus. Beñ. ſic ponit hic caſum. Quidam confeſſus eſt ſuum delictum ſoli epo velut homini: poſtea cū ſuū delictū corrigere nollet, eps̄ excommunicauit illū, nec ei cōmunicare volebat: ille conqueſtus eſt in Aphricano cōcilio: eps̄ replicabat ꝙ ille fuerat ſibi confeſſus crimen, ſed non poterat teſtibus ꝓbare: queſitū eſt quid ſuper hoc ſit faciēdū. Et reſpōſum eſt in concilio Carthaginenſi ꝙ eps̄ ex quo nō poteſt crimen probare, non doleat ſi ei non credat: ⁊ quādiu non vult cōmunicare illi in publico, tādiu non communicetur ſibi ab alijs epiſcopis. Ego autem ſic pono caſum. aliquis confeſſus fuit ſoli epo crimen ſuum: ꝓpter quod inciderat in excōmunicationē: eps̄ vitabat eum in publico: queſitum fuit in concilio Carthaginēſi an bene faceret eps̄? Et reſpondet ꝙ non, nec putet

¶ Queſtio. iij.

Iudiciū[i] vero archiepiſcopi alteri⁹ ꝓuincie alicui expetere non licet.

Unde Gregorius ait.

¶ Alterius parochianum alicui iudicare non licet.

Scriptū eſt in lege. Per alienā meſſem trāſiens falcē mittere[k] non debes: ſed manu ſpicas conterere ⁊ manducare. Falcem enim iudicij mittere non potes nec debes in eā ſegetē que alteri videtur eſſe cōmiſſa: ſed per effectum boni operis frumēta dñica vitiorū ſuorū expoliare paleis: et in eccleſie corpus admonēdo[l] ⁊ perſuadēdo ⁊ quaſi mandendo cōuertere. Itē Pelagius papa oibus epis.

¶ Quot ciuitates vnaqueꝗ prouincia habeat.

Scitote certā eſſe ꝓuinciā que habet. x. aut. xj.

Iudiciū. ¶ Caſus. Hic ponitur tertia queſtio in qua querit an liceat ſibi expetere iudiciū alterius metropolita. ⁊ reſpondet ꝙ non: vt. j. e. c. j. ij. ⁊. iij. niſi de licentia ſui metropolitani: vt. ij. q. vj. placuit. et. xj. q. j. clericorum.

i ¶ Iudiciū. Nulli licet habere iudicem alteri⁹ ꝓuincie niſi per appellationē: vt. iij. queſtione. j. non liceat.

Scriptū eſt. ¶ Caſ⁹. Docet hic Greg. ꝙ iudex iudicare nō dʒ alteri⁹ parochianū: ⁊ hoc ꝓbat authoritate leg̃ Moſaice. ſ. in Deutero. vbi precipit ꝙ trāſiēs per meſſem alienā falcē immittere nō dʒ, ſʒ ꝯterere ſpicas manib⁹ poteſt ⁊ comedere. Hāc authoritatē exponit Greg. dicēs ꝙ in alienā meſſem. i. in alienū iudiciū non debes manum extēdere: ſed predicatione ⁊ bonis operibus debes homines a vitijs ſeparare.

k ¶ Mittere. Nec ordinare, nec aliq̄ ſacramēta dare pōt in alteri⁹ epatu. ix. q. ij. c. j. ⁊. ij. ſec⁹ de ꝓconſulib⁹ q̄ inſignia ſua extra ꝓuinciā ferūt, ⁊ volūtariā exercent iuriſdictionē. ff. de offi. procon. l. j. ⁊. ij.

l ¶ Admonēdo. Non tñ publice eis predicādo tanꝗ ius in eis habēs. lxxj. diſ. hortamur. ⁊. ix. q. ij. epm. arg. xiij. q. j. c. j. xvj. q. j. interdicim⁹. ſʒ ſine ſolēnitate ad bonū monēdo: qō q̄libet pōt facere, ⁊ etiā monach⁹. xvj. q. j. ca. j. ⁊. c. qr iuxta. ſm̄ alios pōt predicare, nō tñ cōcitādo turbā. xvj. q. iij. placuit. ij. qr illō nō cōſiſtit in cōtentioſa iuriſdictione. Nec refert quis predicet, ſed qd predicet. xix. diſt. ſm̄ Ioan.

y Quidam dicit hoc eē verū ſi inuiter. vij. q. j. epi. vl̄ pori. vbi de hoc. ar.

Scitote certam eſſe. ¶ Caſ⁹. Docet hic pelagi⁹ que

dicatur certa prouincia:ſcilicet que habet.x.vel.xj.ciui tates,et vnum regem ⁊c.et ꝙ ad iudicium comprouin cialium omnes cauſe epiſcoporum et reliquorum ſacer dotum debent referri:vt ab eis voce cõſona diſcernan= tur:niſi appellatum fuerit ad maiorem.

petere: †vt.vij.q.j.non oportet.et ca.eos.vel dic ꝙ re= nũciare põt his q̃ ſpectant ad onus: ſ3 nõ his q̃ ſpectãt ad honorẽ.nõ eñi ſubdit⁹ põt abdicare a ſe iuriſdictio= nem ſui epi.ex̄ de ſo.cõpe.ſi diligenti.Jo.

C Eſt tamen. ¶ Caſus. Supra in ca.ſcriptũ.dictum eſt ꝙ aliquis nõ deb3 mittere manu3 in meſſem alienã. ſ3 q: caſus eſt i quo põt quis alienũ iu dicare parochia= num,ideo Gra.po nit iſtũ.§.vt illum oſtendat caſum.

ciuitates,⁊ vnũ regem,⁊ toti dem minores ptãtes ſub ſe:et vnũ metropolitanum,alioſq3 ſuffraganeos.x. vel.xj.epos[a] iudices:ad quoꝝ iudiciũ om= nes[b] cauſe epoꝝ ⁊ reliquoꝝ ſacerdotũ ac ciuitatũ referan tur:vt ab his oĩbus iuſte ⁊ cõ ſona voce decernatur:niſi ad maiorẽ authoritatẽ fuerit ab his q̃ iudicandi ſunt appella= tum. Unde non op3 vt degra detur vel dehonoret̃ vnaq̃q3 prouincia:ſed apud ſemetip= ſam habeat iudices ſacerdo= tes et epos ſingulos : vc3 ſm ordines[c] ſuos:⁊ quicũq3 cau= ſam habuerit, a ſuis iudicib⁹ iudicetur,et nõ ab alienis.i.a ſue iuſtis iudicibus ꝓuincie,⁊ nõ ab extraneis[d]:niſi (vt iam eſt prelibatũ) a iudicãdis fue= rit appellatum.

Item Nicolaus papa.

C Non alioꝝ ſ3 primatis ſui iudicio dſq3 ſe ſubiiciat epõs.

DEniq3 Suffred⁹ ſi ta= le in ſe crimẽ nouerat quo recte poſſet epatu priua= ri:vel infirmitate[e] ſe ſentiebat forſitã pregrauari,qua ipedi tus nullis poſſet ꝓximis ſua

prelatiõe ꝓdeſſe: is primatis ſui debuerat et nõ alioꝝ dio= ceſeos antiſtitũ preſtolari iu= dicium. Q3 ſi quelibet ambi= guitas vel aliqua fortaſſe ſup eius examinatione vel epat⁹ abrenũciatione oborta fuiſſet contẽtio,ex more ad apl̃icam ſedem referri cõuenerat:⁊ no ſtra in his oĩb⁹ debuerãt cun cti decreta penitus expecta= re:qđ q: omiſſum eſt hacten⁹ dolemus. Dilectiſſimi igitur gloriam veſtram vehementer efflagito vt iam dictus Suf= fredus epus ꝓprio reſtituat̃[f] epĩo:⁊ hic ſi aliquid reprehen ſione dignũ geſſit, poſtea vel correctiõe vel digna animad uerſione definiatur.

Eſt tamen caſus in quo epi= ſcopus alterius parochianu3 excommunicare valet.

Unde in ꝯcil. apud Cõpẽdiũ.

C Quando epõs parochianũ alterius excõicare valet.

PLacuit ꝓ cõi vtilitate vt nullus epoꝝ grauit= ter ferat ſi eius parochianũ[g] pro depredatiõis cauſa alter epõs excommunicauerit.

Idem ex concilio Weldenſi.

a ¶ Epos. hoc iõ eſt ſtatutũ,q: cau ſa epi corã.xij.epĩſ eſt tractãda.xv q. vij.ſi qs tumid⁹.

b ¶ Oẽs. Ar. ar= chidiaconos nõ eſſe iudices.

c ¶ Scõm ordi= nes. Ergo medio pretermiſſo nõ eſt ad ſuperiorẽ eun= dum.vt.ij.q.vj.c. anterioꝝ. ver.illo videl3.⁊ ca.decre= to.⁊.q.vij. metro= politanum. Et ſic eſt argu.ꝙ omiſſo archidiacono non itur ad epm: vt ex̄ de offi.archi.c.j.⁊ xviij.q.ij.cognoui mus,⁊ ar.ℨ ex̄ de prebẽ.referente.

d ¶ Ab extrane= is. Ergo metropo litanus eſt extra= neus iudex.nõ eſt ergo iudex ꝓuin= cie. Quid iuris ſit de hoc, quere.ix. q.iij.ca.ij.Jo.

Deniq3. ¶ Ca ſus. Suffre dus epõs ſentiẽs ſe criminoſũ, vel ita ifirmitate grauatum ꝙ nõ poterat ꝓdeſſe ſubiectis: adiuit primatẽ nõ ſuũ vel epos alte= rius ꝓuincie:et co rã eis volebat re= nunciare epiſcopatui. Jlli autẽ epi vel primas crimen eius examinauerũt,et renũciationem receperunt. Qđ q: male actũ eſt nec debuit fieri ſine authoritate pape ideo papa cuidã cõmittit vt Suffredum reſtituat.et ſi poſtea quid fuerit corrigendum, ab eo definiatur : vel ita reſtituatur, et poſtea de cauſa cognoſcatur.

e ¶ Uel infirmitate. Uel malitia plebis , vel defectu ſciẽtie, vel irregularitate: vt ex̄ de renũ.niſi cũ pridem.

f ¶ Reſtituat̃. Sed nõne debuit perdere locũ ſuũ:q: ſpontanee reſpõdebat corã extraneo iudice.xj.q.j.pla= cuit.⁊.iij.q.vj.nõ liceat? S3 dic ꝙ papa pepercit ei. Et eſt h̄ ar.de illicita renũciatione ꝙ nõ teneat ſi fiat igno rante prelato ſuo: vel ſi fiat in manu alterius. xvij.q.ij gonſaldus.ex̄ de renũ, admonet.ff.de offi.pſi.legatus. Sed cõtra:q: etiã tacite quis renunciat iuri ſuo, ex̄ de his que fi.a ma.par.ca.ex ore.⁊.vij.q.j.eos.et ex̄ de re nun.qđ in dubijs.⁊.xxxij.qõ.j.de benedicto.vij.qõ.j.cꝫ periculoſum. Dico ꝙ ipſe nõ poteſt repetere:q: renun= ciatio tenet quantũ ad ipm:ſed eccleſia poteſt eum re=

Placuit. ⁊c. ¶ Caſ⁹ Nul lus epus doleat ſi eius parochianus excõicetur ab alio epõ ꝓpter preda3 quam fecit in ſuo epiſcopatu.

g ¶ Parochianũ. Sed nõne epõs po teſt punire exem= ptos q̃ delinquũt in ſua dioceſi? Ui= detur ꝙ ſic per ca. iſtud.⁊.ℨ.iij.q.vj. ca.j.⁊ ex̄ de heret. ad abolendã. in fi ne. vbi dr ꝙ nullũ priuilegiu3 iuuat. et ex̄ de priui.tua= rum.in fi. Jtẽ ne= gligentiã taliũ po teſt ſupplere vt ex tra đ ſup.neg.pre la.ſicut.ex̄ de pri= ui.cũ ⁊ plantare.⁊ exceſſus eoꝝ puni re: vt ex̄ de priuil. pa:ẽtib⁹. Jtem da ratione delicti per ditur priuilegiu3. xj.q.iij. priuilegi= um. Jtem q: rea= tus oẽm honorem excludit: vt.C.vbi ſe.vel cla.l.j. Jtem qua in prouincia quis deliquit,illic iuri ſubiaceat:nullo ſe excuſaturus priuilegio.C.vbi de cri.agi opor.aut̃.qua in prouincia. nõ eñi pretextu priuilegij conceſſi,flagitioꝝ creſcet au= thoritas: vt.C.de priui.ſcho.l.ij.lib.xij ad idem in au= ten.de manda.prin.§.ꝙ ſi delinquẽtes inueneris.coll. iij.vbi dr: nõ pmittas nocẽtes aliquib⁹ vti priuilegijs. Econtra probatur ꝙ nõ poſſunt puniri: vt extra de pri uile.ſane.et ca.cum capella.xvj.q.j.frater noſter.⁊ ex= preſſe dicitur extra de ſupplen.negli.prela. ſicut.ſi eñi tales poſſent puniri ſicut et alij, inutile eſſet eoꝝ priui= legium. Jtem proconſul non poteſt ſe intromittere de cauſis fiſcalibus.ſic nec epiſcopi de iſtis; qui quodam= modo fiſcales facti ſunt per priuilegium.ff.de offi.pro= conſul.ſi in aliqua.§.j. Solu. quidam dicunt ꝙ pro oc= culto delicto a ſolo Romano pontifice poſſunt puniri: ſed pro notorio poſſunt puniri ab epõ loci, per id quod legitur extra de priuile.tuarũ. Melius dicas ꝙ ſi priui legiatus delinquit circa rem nõ exemptã, vt in contra=

Appel latio omiſſo medio. Appellandum non eſt omiſſo medio.

Dic hoc ex̄ verũ in prelatur; et bñfi= cijs iã q̃ſitis ſ3 ſec⁹ i ac q̃rẽdis: vt i pđ. decret. ex ore. ſ3 gof.

Exẽpti delin= quẽtes in dio= ceſi epĩ an poſ= ſint ab eo pu= niri.

ctu, vel in maleficio occidendo hominẽ vel adulterando cum aliqua: tale delictũ poteſt punire epiſcopus loci: q2 etſi ſit perſona exẽpta, tamen res in quã delinquitur nõ eſt exẽpta. Si vero deliquit circa rẽ exemptam, puta male gerendo ſe in officio ſuo/vel alienando res eccleſie ſue: in his ſolo papa punit. vbi ergo factũ exẽpti preiudiciũ affert nõ exemptis/bene epũs loci punit in his in quib9 delinquens cõtingit ſuã iuriſdictionem: ſecus ſi nõ afferat alicui preiudiciũ. ⁊ hec diſtinctio ꝓbatur ex̃ de priuil'. cum capella. Et dicit ꝙ cum delictum eorũ publicum eſt/poteſt puniri ab epõ: vt ſ. dictum eſt, et vt dicit decre. patenbus. ⁊ ca. tuarũ. ex̃ de priuilegijs.

Eillis ⁊c. a ❡ Rapinã. q̃ ad res mobiles. b ❡ Depredationes. quo ad res ſe mouentes, vt animalia. c ❡ Excõmunicẽtur. ſcilʒ ab ipſius loci epõ: vel in cuius iuriſdictione deliquerũt. Arch.

Quero. ❡ Caſus. Hic intitulatur qrta queſtio: ſcʒ cuius iudicium ſit expetendum ſi cõprouinciales iudices inter ſe diſcordãt in cauſa vel ſentẽtia epi. Et certe cõſueuit diſtingui vtrũ ſint iudices delegati vel ordinarij vel arbitri. et hec diſtinctio ꝯſueuit notari. ij.q.vj.§. definitiua. vẽſi. ſi plures. ⁊ in pluribus alijs locis, legibus ſcʒ ⁊ decretis ⁊ decretalibus.

d ❡ Porro. hec queſtio expedita eſt. ij.q.vj.§. definitiua. verſi. item ſi plures.

Si quis. ❡ Caſus. Epi. xij. examinabãt cauſam criminalem epi. Sex dicebant eũ abſoluendũ: alij dicebant eũ condemnandũ: ⁊ ſic dicebant eũ remittendũ ad papam/diuerſas ſententias inter ſe. i. opiniones habentes. Queſitũ fuit in Laodicenſi cõci. quid ſit in tanta diſcordia faciendũ. Et reſpõſum fuit ꝙ archiepẽs vicine prouincie cũ aliquot epis vocari debet: qui pariter reſidentes dirimant queſtionẽ/vt eũ abſoluant, vel indicent cõdemnandũ: ⁊ vt negociũ ad apoſtolicã ſedem tranſmittatur. Idem eſt caſus ca. ſequentis. ſed in eo non fit mentio de epis vicine ꝓuincie. Et intelliguntur iſta duo ca. de iudicibus ordinarijs ſm Beñ.

❡ Si quis. Iſtud ca. videtur cõtinere iniquitatẽ, tum ex eo ꝙ non ſtatur hic iudicio maioris partis: [i] tum ex eo ꝙ alienus iudex iudicat ñ ſuũ ſubditũ: ſʒ expone ꝑut h̃ notaui. Jo.

e ❡ Epos ꝓuincie. in pari nũero. f ❡ Sñias. i. opiniones: q̃buſdã. ſ. volentib9 eũ abſoluere: q̃buſdã volẽtib9 reſeruare ſententiam pape. g ❡ Pronũciare. Nõ ſentẽtiãdo: ſʒ opinionẽ ſuã recitãdo: ⁊ ideo ſic expone: ne ſit ʒ. ff. de re iud. duo. ⁊. l. inter pares. et. ij. q. vj. itẽʒ ſi plẽs. vbi dr̃ ꝙ ſi diſcordant delegati, ad delegãtẽ ẽ recurrẽdũ. h ❡ Aduocari. ꝑ pape reſcriptũ. i. papa cõmittat metropolitanis ⁊ epiſcopis vicine ꝓuincie negociũ illud. ſic exponit ſm illos q̃ de iudicib9 a papa delegatis h9 intelligũt. vel etiã de epis ipſis q̃ ſui iudices ſunt/intelligas: ⁊ ſm hoc eſt ſpeciale ꝙ par pari põt cauſam delegare. Naʒ qñqʒ in defectũ iudicis ordinarij par ĩ parem habet imperium: vt. lxv. diſt. ca. vlti. ſic. ij. q. vj. placuit. ij. vel forte hoc fit de cõſenſu partiũ. arg. xj. qõe. j. iudices. eſt etiã hic aliud ſpeciale ꝙ ſi diſcordant iudices, nõ obtinet ſententia plurimorum. ſic. C. de appella. iubemus. in fine. ⁊ extra de reſcript. paſtoralis. al's ſecus. lxv. diſtinct. ſane. Uel forte hoc tenet cum pares ſunt hincinde iudices: ſed contrarium eſt. xxj. diſtinc. capi. ſubmittitur. vbi dicitur ꝙ ad maiorem iudicem eſt eundem: ſed hoc fit (vt dixi) de conſenſu partium. Uel dic ꝙ omnia iſta ſpecialia ſunt in cauſa epiſcopi: vbi omnes debent concordare in ſententia: vt. j. ea. ca. iiij. Joan.

❡ Niſi eadem. ❡ Caſus. Dictum eſt ſupra ꝙ archiepiſcopus vicine prouincie debet vocari: ſed dicit Gratianus hoc eſſe verum niſi eadem ꝓuincia primatem habeat, ad quem recurrendum eſt: vt ſeq. cap. patet.

[i] Contrarium ff. de re iu. duo.
[k] Facit ad hoc. ter. l. ⁊ ibi gl. et decr. ff. de va. et ẽtoſi. cog.
Parpari põt cãm delegare.

❡ De eodem. ❡ Palea.

Neillis aũt q̃ intra parochiã bñficiũ aut hereditatẽ habẽt, ⁊ alterius epi parochiani ſunt, ⁊ de loco ad locũ iter faciũt, ⁊ rapinam[a] et depredationes[b] peragũt: placuit vt excõicentur[c]: nec ante ex parochia exeãt, q̃ʒ que patrarũt digne emendent: quorum excõicatio ſeniori eorũ et ꝓprio epõ ſignificanda eſt: ne eos recipiat anteq̃ʒ illuc redeant vbi rapinam fecerũt: ⁊ ibi omnia pleniter emendent.

❡ Queſtio. iiij.

Quero[d] cuius iudicium ſibi expetendum ſit ſi iudices electi inter ſe diſcordare ceperit, in Laodicenſi concilio ſic inuenitur definitum.

❡ A quo ſit ferenda ſententia quando comprouinciales epiſcopi diſcordant.

Si q̃s epẽs criminaliter in iudicio epõrũ fuerit accuſatus: cõtingat aũt epõs prouincie[e] qui cõuenerint, diuerſas habere ſñias[f]: et alios quidem innocẽtem eũ ꝓnunciare[g], alios reũ: ꝓpter hmõi cõtrouerſiam amputandam placuit ſancte ſynodo metropolitanũ epm alterius ꝓuincie vicine aduocari[h], [k] ⁊ aliquantos cum eo epiſcopos alios: qui pariter reſidẽtes quicũqʒ fuerint, dirimãt queſtionem: propter hoc vt ſit firmũ iudicium qđ ab vni9 ꝓuincie epis fuerit promulgatum.

Item ex ꝯci. Martini pape.

❡ Quando iudices electi de ſñia inter ſe diſcordes extiterint: de vicina ꝓuincia archiepiſcopus aduocetur.

Si quis epẽs in aliquib9 iudicatur: ⁊ viderit ipſos epiſcopos qui in prouincia ſua ſunt, iter ſe iudicio diſcrepare, ita vt alij videantur eum qui iudicatur iuſtificare alij condemnare: pro definitione huius diſſenſionis hoc placuit ſancte ſynodo, vt de prouincia vicina alter metropolitan9 vocetur epiſcopus, vt per eum cõfirmetur quod ſecundum rectum placuerit canonem.

❡ Niſi eadem prouincia primatem habuerit ad quem negocia que per metropolitanum terminari non valent, referenda ſint.

Unde Bonifacius papa populis Gallie.

❡ Primati deferuntur negocia que metropolitan9 explicare non valet.